

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ ἑξηκοστή (60ῆ) Ἐπέτειος τῶν ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου Χειροτονιῶν Ἐπισκόπων, κατὰ τό ἔτος 1948, ἀπετέλεσεν εὐκαιρίαν διὰ νά γίνῃ ἀναφορά εἰς ὄλα σχεδόν τά διατρέξαντα τότε ἱστορικά γεγονότα, τά πρό τοῦ 1948 καί τά πρό τοῦ 1924, ἀλλά καί τά μετά τό 1948 καί μετά τό 1950, καί νά παρουσιασθῇ ὅσον τό δυνατόν ἐκτενέστερον ἡ Ἀληθῆς Ἱστορική καί Ἐκκλησιαστική εἰκὼν ὄλων τῶν σχετικῶν πραγμάτων, καταστάσεων καί προσώπων.

Ἐκτός τῶν ἐδῶ χρησιμοποιοηθέντων ἱστορικῶν πηγῶν, ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καί ἄλλαι. Συμπεριελήφθησαν ὁμως αἱ πλέον ἀντιπροσωπευτικά.

Τό Ἐκκλησιολογικόν μάθημα καί συμπέρασμα τοῦ Ἀφιερώματος τούτου εἶναι ὅτι, **Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ καί Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΗ**, μαζί ὡς ἐνιαῖον κριτήριον, ἀποτελοῦν τήν ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος **τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς, καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ ΘΕΟΥ**. Ἐκκλησία ἡ ὁποία στερεῖται ἢ τήν Ἀποστολικήν Πίστιν ἢ τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν ἢ καί τάς δύο, ὅπως συμβαίνει μέ τάς περισσότερας Αἱρέσεις καί τά χρονίσαντα Σχίσματα, καταχρηστικῶς καί βλασφημῶς λέγεται «Ἐκκλησία», διότι δέν εἶναι. Καί δέν εἶναι Ἐκκλησία, διότι στερεῖται **τῆς Θεϊκῆς Κεφαλῆς καί τῶν ἐξ Αὐτῆς πηγαζόντων Ἀκτίστων Θεϊκῶν Ἐνεργειῶν**, αἱ ὁποῖαι τήν Ἀγιάζουν καί τῆς δίδουν τήν ἰκανότητα νά σώξῃ καί νά ἐπιτελῇ τό Ἀπολυτρωτικόν τῆς Ἔργον.

Ἡ Θεϊκή Κεφαλή καί αἱ Ἄκτιστοι Θεϊκαί Ἐνέργειαι καθιστοῦν τήν Ἐκκλησίαν **ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΘΕΟΥ**, τήν ἐπικυρώνουν ὡς τήν **Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Προφητῶν καί τῶν Ἀποστόλων**, καί τήν κα-

Ἡ Ἁγία Τριάς μετά τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων. Κάτωθεν ὁ Προφήτης Δανιήλ, ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης καί ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος. Ἐκ τῶν ὁραμάτων τῶν Ἁγίων αὐτῶν εἶναι ἐμπνευσμένη ἡ Συμβολικὴ αὐτὴ εἰκὼν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ. (Φορητὴ εἰκὼν, ἔργον Ἀλεξάνδρου Σείρεκίδη, 2006)

ηιστοῦν **Εὐλογημένην Βασιλείαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**, δυναμένην **νά ἐνώση κατὰ χάριν** τὰ κτίσματα μετὰ τοῦ **Τρισυποστάτου Θεοῦ** καὶ νά τὰ καταστήσῃ Σῶμα Ἐν, Σῶμα Ἅγιον, Σῶμα Μυστικόν τοῦ **Τρισηλίου Ἐκκλησιαστοῦ**, Σέσωσμα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ Ἀποστολική Πίστις καὶ ἡ Ἀποστολική Διαδοχή, ἐκτός ἀπό ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, **ἀποτελοῦν τὰς δύο βασικὰς ἐνεργείας τῆς Θεϊκῆς Κεφαλῆς πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας**. Ἐν τῷ Σώματι τῆς Ἐκκλησίας μαρτυροῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τελεσιουργοῦνται. Ἐν τῷ Σώματι ἐπιτελοῦνται, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ Σώματος συντελοῦνται. **Τῆς Θεϊκῆς γὰρ Κεφαλῆς** τυγχάνουν ἄχρονον μέλημα καὶ δῶρημα τέλειον καὶ **Ἄκτιστος ἐνέργεια καὶ Θεϊκὴ Χάρις**. Οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς γῆς ἡ Πίστις οὐδέ ἡ Διαδοχή, ἀλλ' ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἀποστέλλεται, **ἐκ Πατρὸς δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι**, δι' ὃ καὶ **Ἀποστολική** λέγεται, καὶ **Ἁγία** τυγχάνει, καὶ **Καθολικὴ** διαμένει, καὶ **Μία ἐξ Ἐνός**, καὶ τὴν τῶν μελῶν Ἐνότητα πάντοτε κατεργάζεται.

Αἱ Χειροτονίαι Ἐπισκόπων ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου τὸ 1948, ἐδράζονται ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κελευσμάτων τῆς Ἀποστολικῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ἐπὶ τῶν Ἀποφάσεων τῶν Πανορθοδόξων Συνόδων τοῦ 1583, 1587 καὶ 1593, τὰς ὁποίας, μετὰ ἀπὸ 340 ἔτη ἐφαρμογῆς, πᾶσαι αἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι ἠθέτησαν καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῆς ἐποχῆς του κατεπάτησαν.

Αἱ Πανορθόδοξοι Σύνοδοι αὗται ἦσαν Ἐγκυροὶ καὶ Κανονικαὶ καὶ ὄχι μόνον δέν ἤρθη τὸ κῦρος τούτων ὑπὸ οὐδεμιᾶς μεταγενεστέρας Πανορθοδόξου Συνόδου, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐπικυρώθησαν αἱ Ἀποφάσεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων Συνόδων καὶ ὑπὸ τῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ 340 ἔτη, καθιστάμεναι οὕτω Οἰκουμενικῶς ἔγκυροι, Οἰκουμενικῶς Κραταιαί, Οἰκουμενικῶς Ἰσχυραὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμετάκλητοι ὑπὸ τυχόν ἄλλης Συνόδου.

Αἱ Χειροτονίαι Ἐπισκόπων ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου τὸ 1948, ἀποτελοῦν τεκμήριον **ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ**. Μαρτυροῦνται δέ ὑπὸ τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὡς ἔργον τῆς **Ἀκτίστου Θεϊκῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ**, ὡς δῶρον Δυνάμεως πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ἀδυνάτους τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, ὡς καταισχύνη τῶν δυνατῶν ὑπὸ τῶν ἀδυνάτων, ὡς ὑπερίσχυσις τῆς Οἰκοδομῆς τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ κατὰ τῶν Πυλῶν τοῦ Ἄδου, ὡς Δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Αί Ιστορικά Χειροτονία Έπισκόπων υπό του Άειμνήστου Βρεσθένης Ματθαίου Α΄ (Καρπαδάκη) τό 1948. Άφιέρωσις έπί τή 60ή Έπετειώ (1948-2008)

Πρόλογος	67	Έπεύθυνος Δήλωσις Άκακίου του Μικρού τό 1972	215
Είσαγωγή	70	Η Έπιστολή του Σικάγου Σεραφείμ προς τον Αδέξαντιον τό 1972	217
Α) Αί Θεόπνευστοι Άποφάσεις κατά του Νέου Παπικού Ημερολογίου	73	Οί Φλωρινο-Σεραφειμικοί έκρίθησαν Άντίεροι καί Άχειροτόνητοι	221
Β) Η Άντικκλησιαστική, Παράνομος, Είσαγωγή του Νέου Παπικού Ημερολογίου κατά τό 1924	79	Οί Παραλογισμοί των Φλωρινικών Παλινωδιών	226
Γ) Άνασκόπησις των Έκκλησιαστικών Γεγονότων μεταξύ 1924 καί 1948	91	ΣΤ) Αί Κύρια Έπικρίσεις των Χειροτονιών Έπισκόπων υπό του Βρεσθένης Ματθαίου τό 1948 καί ή Όφειλομένη Άπάντησις	227
Πρώτη Περίοδος, 1924 - 1935	91	Πρώτη Κατηγορία	227
Προκήρυξις των Τριών Άρχιερέων	96	Περί του Όρου «Δυνάμει καί Ένεργεία», Έννοια καί Χρήσις Αυτού.....	232
Διάγγελμα των Τριών Άρχιερέων ...	101	Δευτέρα Κατηγορία	236
Δευτέρα Περίοδος, 1935 - 1937	104	Τό «Δυνάμει καί Ένεργεία» διχάζει τους Φλωρινοσεραφειμικούς	238
Ο Κυκλάδων καί ό Βρεσθένης άποκηρύσσουν τους Έκπεσόντας	110	Η Πραγματικότητας του 1948	241
Τρίτη Περίοδος, 1937 - 1948	115	Έάν ή Νεοημερολογιτική Έκκλησία δέν είναι Σχισματική, Τότε	244
Τό «Δυνάμει καί ούχί Ένεργεία» καθαιρεί τον πρώην Φλωρίνης	132	Ούνία καί Ούνϊται	245
Δ) Τό Ιστορικό των Χειροτονιών Έπισκόπων υπό του Βρεσθένης Ματθαίου κατά τό 1948	143	Τρίτη Κατηγορία	250
1948: Έτος Οικουμενισμού καί Έτος Όρθοδοξίας	148	Η Πραγματική Έρμηνεία καί Έφαρμογή του «Δυνάμει καί Ένεργεία»	255
Η Κοίμησις του Άρχ/που των Γ.Ο.Χ. Ματθαίου Α΄ (Καρπαδάκη).....	158	Συνοπτική Έτυμολογία.....	258
Σύντομος Βιογραφία του Άειμνήστου Άρχιεπισκόπου Ματθαίου Α΄	159	Ζ) Άποτίμησις της Έκκλησιολογικής Σημασίας των Χειροτονιών Έπισκόπων υπό του Βρεσθένης Ματθαίου τό 1948.....	261
Ε) Αί Παλινωδία των Ψευδορθόδοξων πρ. Φλωρίνης καί των σύν αύτώ	170	Οί Φλωρινοσεραφειμικοί Αυτοκηρύσσονται Άντίεροι	267
Αί μετά τον πρ. Φλωρίνης Έξελίξεις εις τον χώρο του, 1955 - 1960	184	Η) Αί Χειροτονία του 1948 ως Συνείδησις καί Μέτρον έν φ΄ Αντιμετρώνται αι Έξελίξεις εις την Έκκλησίαν των από Ματθαίου Γ.Ο.Χ. Έλλάδος.....	270
Η Βεβαίωσις του Σικάγου Σεραφείμ περί της Χειροτονίας του Άκακίου	187	Ο Θεός καί έκ των Έναντίων προάγει τό Έργον της Έκκλησίας του	272
Η Έπιστροφή του Άκακίου εις την Έλλάδα καί αι Έξελίξεις 1960 - 1963	196	Τά Γεγονότα του 1971 καί ή Άντιμετώπισις των	274
Ποιοι οί Ρώσσοι της Διασποράς	200	Άποκοπή Σχισματικών καί Αίρετικών έκ των από Ματθαίου Γ.Ο.Χ.	293
Προσωπικό Σημείωμα Φιλάρετου προς Αδέξαντιον τό 1967	206	Έπιλογος.....	304
Δευτέρα Προσωπική Έπιστολή Φιλάρετου προς Αδέξαντιον τό 1969.....	209	Άναλυτικός Πίναξ Περιεχομένων	306
Ένα Περίεργον Έγγραφο των Ρώσσων της Διασποράς τό 1969	211	Ο Βρεσθένης Ματθαίος έν ώρα Θείας Λειτουργίας.....	308
Έπιστολή Θεοφίλου προς Φιλάρετον τό 1971	214		

**Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ**

Εἰκὼν εὐρισκομένη εἰς τὸ τέμπλον τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς Μονῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πευκοβουνοῖατροῖσσης (Κερατέα Ἀττικῆς), ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ κτίτορος αὐτῆς Βρεσθένης Ματθαίου

*Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ*

✠ Ο ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ. ✠ κ.κ. ΜΑΤΘΑΙΟΣ. ✠